

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Veronikou Novotnou jako samosoudkyní v hlavním líčení konaném dne 14. února 2023

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], okres [okres], OSVČ v oblasti malířství, natěračství, lakýrnictví, trvale bytem [adresa obžalovaného],

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], administrativní pracovník, trvale bytem [adresa obžalovaného a obžalovaného], okres [okres],

jsou vinni, že

oba obžalovaní

v přesně nezjištěné době na jaře roku 2021 v [obec], okres [okres], obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v prostorách jím provozovaného zařízení [jméno] [příjmení] v úmyslu zajistit si v mimořádných volbách do obecního zastupitelstva [územní celek], které se měly konat dne 18. 9. 2021, dostatečný počet hlasů, které by mu zajistily opětovné zvolení starostou obce, kontaktoval obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který jako OSVČ prováděl v uvedeném zařízení práce a dohodl se s ním tak, že mu v budoucnu zajistí blíže nespecifikované zakázky od obce a obžalovaný [celé jméno obžalovaného] mu jako protislužbu zajistí osoby, které budou ochotny si zřídit v obci [obec] trvalý pobyt a účastnit se mimořádných voleb, ve kterých dají hlas obžalovanému [celé jméno obžalovaného] jako kandidátovi, za tímto účelem předal obžalovaný [celé jméno obžalovaného] obžalovanému [celé jméno obžalovaného] částku nejméně 8 000 Kč, která byla určena na úplatu těchto osob a na náklady obžalovaného [celé jméno obžalovaného] s jejich obstaráváním, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] poté kontaktoval nejméně [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození],

tyto osoby kromě [jméno] [příjmení] na jeho nabídku přistoupily, za což obdržely od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] částku v rádech stokorun a poskytly mu své osobní údaje, na základě kterých obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako starosta obce a oprávněná osoba provedl jejich přihlášení k trvalému pobytu v obci [obec], voleb dne 18. 9. 2021 se pak zúčastnila pouze [jméno] [příjmení], která od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] obdržela 2x částku nejméně 500 Kč, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] pak sám ve stejném úmyslu v [obec] počátkem měsíce září 2021 poté, co se seznámil s [jméno] [příjmení], [datum narození], který neměl bydlení, nabídl mu byt a práci v [obec], opět provedl jeho přihlášení k trvalému pobytu v obci [obec], jmenovaný se mimořádných voleb do zastupitelstva dne [datum] zúčastnil a pod vlivem slibu práce a bydlení dal hlas obžalovanému [celé jméno obžalovaného] jako kandidátovi,

tedy

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

jinému a pro jiného v souvislosti s výkonem volebního práva poskytl finanční prospěch a slíbil jiný obdobný prospěch, aby volil nebo hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle,

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

jinému v souvislosti s výkonem volebního práva poskytl a nabídl finanční prospěch, aby volil nebo hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle,

čímž spáchali

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

přechin maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku dílem jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

přechin maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 351 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v délce 8 (osmi) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 2 (dvou) let.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku za užití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest v počtu 80 denních sazeb po 800 Kč, tedy v celkové výši 64 000 Kč (šedesát čtyři tisíc korun českých).

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 351 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 180 (jedno sto osmdesát) hodin.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výpovědi obou obžalovaných v hlavním líčení, z prohlášení viny obžalovaného [celé jméno obžalovaného], výslechu svědků [jméno] [příjmení] [jméno]

[příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu byly čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] [jméno] [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] st., [jméno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] [anonymizováno], [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [anonymizováno]. Provedeny byly rovněž listinné důkazy, konkrétně kopie potvrzení o změně místa pobytu, úřední záznamy, zprávu Penny market s. r. o., potvrzení o zadržení neplatného občanského průkazu, protokol o vydání věci. Fotodokumentaci, protokol o ohledání věci, výpisy z katastru nemovitostí, rukou psaný přípis, kopie přihlašovacího lístku, vyjádření ministerstva vnitra, rozhodnutí Městského úřadu Soběslav, písemnosti poskytnuté krajským úřadem, zápisy, protokoly a další písemnosti vztahující se k volbám, písemnosti poskytnuté [jméno] [příjmení], fotografie poskytnuté ČTK, dva výtisky tiskovin vydávaných obcí [anonymizováno], zprávy úřadu práce, zprávy OSSZ, zpráva zaměstnavatele obžalovaného [celé jméno obžalovaného], výpis živnostenského rejstříku, písemnosti vztahující se k insolvenční obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a osobní výkazy obou obžalovaných.

3. K otázce provedení dokazování soud podotýká, že zamítl návrh na provedení dokazování výsledkem svědka [příjmení] a svědkyně [příjmení]. Oba svědci byli sice soudem předvoláni, avšak oběma bylo předvolání doručeno až na základě provedení pátrání po jejich pobytu, ani jeden z nich se však k jednání nedostavil, svědek [příjmení] bez omluvy, svědkyně [příjmení] sice soud kontaktovala, avšak krátce před hlavním líčením ve zjevné snaze se vyhnout splnění své procesní povinnosti. Soud však ve světle provedení dokazování hodnotí jejich výsledky jako nadbytečné, neboť skutkový děj je z dosud provedených důkazů zcela nepochybně prokázán, odročení hlavního líčení za účelem dalšího pátrání po svědčích není na místě. Za situace, kdy soud vyslechl všechny klíčové svědky, případně přečetl jejich výpovědi z přípravného řízení, tedy seznámil se se svědectvím prakticky všech dalších osob, které měly povědomost o projednávaném skutku, je nadbytečným doplňovat dokazování o výsledcích obou jmenovaných svědků.

4. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídí se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

5. Na úvod soud předestírá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v hlavním líčení prohlásil vinu a souhlasil s použitou právní kvalifikací. Soud toto prohlášení viny přijal, neboť jej hodnotil jako úplné, věrohodné a svobodné. S ohledem na prohlášení viny obžalovaným [celé jméno obžalovaného] se proto soud v jeho případě bude podrobněji věnovat toliko odůvodnění trestu, nikoli otázce skutkových zjištění a právní kvalifikaci jeho jednání, neboť podaná obžaloba je v tomto případě aprobeována prohlášením viny. Soud však upozorňuje, že s ohledem na průběh dokazování popis skutkové věty mírně upravil, k čemuž se vyjádří níže.

II. Skutková zjištění

6. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spáchání ve výroku popsaného jednání popřel. Uvedl, že vždy pracoval pro blaho obce, snažil se, aby se obec rozvíjela, jeho snaha vždy směřovala k tomu, aby se obec rozrůstala. Je pravdou, že obžalovanému [celé jméno obžalovaného] dal peníze, částku 10 000 Kč, ale byla to pouze půjčka, neboť mu chtěl pomoci. [příjmení] mu peníze vrátil tak, že pro něj provedl natěračské práce. Připustil sice, že při přihlašování lidí k trvalému pobytu udělal chybu, použil staré lístky, které zbyly po jeho předchůdci, po kontrole však vše hned opravil. K dotazům pak připustil i další pochybení ohledně nevybírání poplatků a či překlepů, které pak opravil. Všechny osoby, které přihlašoval, byly osobně na obecním úřadu,

jinak to nejde, přijeli, vzal od nich občanku, přestříhl ji, dal jim žlutý přihlašovací lístek. Vyloučil, že by svědku [příjmení] cokoli nabízel, nejevil se mu jako důvěryhodná osoba, pouze podotkl, že v obci v souvislosti s výstavbou bytů možná bude nějaká práce. [jméno] [příjmení] nezná, pouze přijela se svědkem [příjmení]. Se spoluobžalovaným se o volbách nebavil, v té době již jako starosta pokračovat nechtěl, dělal to již dvacet let a byl již unavený. Kandidoval pouze proto, že chtěl pomoci pokračovatelům s řádným předáním úřadu. Spoluobžalovaného označil jako osobu, kterou v obci potkával, když jej požádal o půjčení peněz, chtěl mu pomoci. Vyloučil, že by spoluobžalovanému předával volební lístky, neměl k nim ani přístup, toliko je převzal a pak předal dotýcným sobám připravujícím volby.

7. Již na úvod je nezbytné zdůraznit, že klíčovými důkazy pro prokázání skutkového děje jsou výpovědi zejména spoluobžalovaného [celé jméno obžalovaného], svědků [příjmení], [anonymizováno], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] a také listinné důkazy mapující zejména proběhlou kontrolu na obecním úřadě, úřední záznamy mapující trvalý pobyt osob v [anonymizováno] a s nimi související listiny (výpisy z katastru nemovitostí, ohledání věcí – šanonů a listin poskytnutých obcí k evidenci obyvatel, či proběhlým mimořádným volbám dne 18. 9. 2021).

8. Vysvětlení obyvatel [územní celek], která soud přečetl, jsou sice zásadní pro posouzení celkové atmosféry v obci, dopadů trestné činnosti na život v obci a míru narušení vztahů, avšak z hlediska objasnění skutkového děje mají spíše marginální význam a nízkou vypovídací hodnotu. Nynější starosta obce, [příjmení] [příjmení], se obecně vyjádřil k atmosféře v obci, podezřením, která nabyl v souvislosti s výkonem funkce starosty obžalovaným [celé jméno obžalovaného], stejně tak jako o okolnostech konání mimořádných voleb i informací, které se k němu tzv. donesly či čeho si sám povšiml, tedy přítomnosti jemu neznámých osob. Obdobně se k atmosféře v obci a podezřením v souvislosti s konáním mimořádných voleb do zastupitelstva v září 2021 vyjadřují i další osoby – zejména [jméno] [jméno] [příjmení].

9. Průběh samotných voleb a jejich příprava je mapován nejen listinnými důkazy – především zápisy a protokoly, ale také výpovědi svědka [jméno] [příjmení] [anonymizováno] (i v jeho výpovědi se však promítá velmi najatá atmosféra před volbami), ale také [anonymizováno] [příjmení], [anonymizováno] [stát. instituce], či zástupkyň Krajského úřadu Jihočeského kraje, které na průběh voleb dohlížely. Nicméně s ohledem na základní charakteristiku voleb, především tedy skutečnost, že jsou tajné, nemohou svědectví výše jmenovaných osob ani přinést žádných podstatných zjištění. Je však neopominutelné, že v samotné organizaci a průběhu voleb nebylo zjištěno žádných závad.

10. Soud také nemůže přehlédnout poměrně obsáhlou důkazní materií, která dokumentuje, že byla vyslechnuta celá řada osob, které so do [územní celek] přistěhovali v době před mimořádnými volbami, jakkoli v řadě případů uváděná argumentace osob, která je vedla ke změně trvalého pobytu ([příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení], [příjmení] či [příjmení]) vzbuzují určité pochybnosti o motivaci svědků ke změně trvalého pobytu, nelze než konstatovat, že soud nezjistil z jejich výpovědi ničeho podstatného. Je sice pravdou, že obvykle nebývá přihlášení trvalého pobytu v obci, kde osoby zamýšlejí získat práci, vykonávat brigádu či v nespécifikované budoucnosti stavět dům, v centru pozornosti těchto osob, nicméně jakkoli jimi uváděné skutečnosti vzbuzují určité otázky, soud neshledal ničeho, co by odůvodňovalo jakýkoli závěr vedoucí ke zpochybnění výše popsaného skutkového děje.

11. Jak již bylo naznačeno výše klíčovými svědectvími jsou výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a dalších svědků ve spojení s listinnými důkazy mapujícími způsob, jak docházelo k přihlašování trvalého pobytu v obci a jeho administraci. Právě těmito označenými důkazy je zcela vyvrácena obhajoba obžalovaného [celé jméno obžalovaného], že se vždy snažil každému pomoci, jeho chybou bylo nesprávné použití přihlašovacích lístků a že peníze, které dal obžalovanému [celé jméno obžalovaného] byly pouze půjčka.

12. Již argumentace obhajoby obžalovaného týkající se procesního postupu orgánů činných v trestním řízení je zcela mylná a nepřipadná. Pokud obžalovaný namítá, že policejní orgány postupovaly jednostranně, kdy odmítaly vyslechnout jím navržené svědky, „procesně použitelným způsobem“ je zcela zřejmé, že opomíjí, že s ohledem na zásahu ústnosti a bezprostřednosti trestního řízení je těžiště dokazování v trestním řízení před soudem. Přípravné řízení má sice v trestním procesu významnou a nezastupitelnou roli, ale nemůže nahrazovat dokazování před soudem, kde je rozhodováno o vině. Pokud policejní orgány odmítly vyslechnout obhajobou navržené osoby jako svědky, postupovaly zcela správně v duchu obsáhlé a ustálené judikatury. Nesvědčí to v jejich zaujatost, ale v respektování stádií trestního procesu. Ostatně svědci navrhovaní obhajobou, byly, s výše popsanou výjimkou, vyslechnuti před soudem při respektování všech ustanovení trestního řádu a obžalovaný měl možnost svědkům klást otázky a vyjádřit se k jejich výpovědi.

13. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] nejen svým prohlášením viny, ale především svou výpovědí při hlavním líčení totiž popsal skutkový děj značně odlišně a ve shodě s podanou obžalobou. Následně k dotazům soudu doplnil, že jej spoluobžalovaný oslovil, aby sehnal lidi na volby, chtěl je sehnat proto, aby mu dali hlas u voleb. [příjmení] těm lidem dával peníze, ty dostal od pana [celé jméno obžalovaného] (8 nebo 10 tisíc, již si přesně nepamatuje, když mu je předával, řekl, že jsou na vyplacení těch lidí. Vhodné lidi hledal mezi svými známými, vybíral takové, kteří měli finanční problémy. Nabízel jim 1 000 Kč za to, že se přihlásí na ten obecní úřad nebo že půjdou volit. Přihlašování probíhalo tak, že mu pan [celé jméno obžalovaného] dával již předvyplněné lístky na přihlášení, on to dotyčným odvezl, ti lístek podepsali a on jej vrátil panu [celé jméno obžalovaného]. Za přehlášení pobytu a to, že půjdou volit, pak dostali těch 1 000 Kč. On oslovil [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], na další osoby si již nevzpomene, uváděl ještě osobu jménem [jméno], s nímž se setkal na stavbě v [obec] a osobu s přezdívkou, „[anonymizováno]“ (světlé vlasy má svědek [příjmení], pozn. soud), který je bezdomovcem. On sám nedohlížel na to, jestli šli osoby volit, pouze s [jméno] [příjmení] u voleb byl. Doplnil také, že co se týče volebních lístků, myslí si, že byly upraveny.

14. Je sice pravdou, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v průběhu trestního řízení svou výpověď měnil, prvotní výpověď se shodovala s popisem skutku v podané obžalobě, stejně jako výpověď před soudem. V procesním postavení obviněného však vypovídal odlišně, se snahou zastříť účast obžalovaného [celé jméno obžalovaného] na projednávaném skutku. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] však vysvětlil změnu své výpovědi tím, že se do toho zamotal, že chtěl vypovídat shodně jako dříve. Nicméně i přes změnu výpovědi a projev obžalovaného soud hodnotí jeho výpověď jako věrohodnou. Jakkoli totiž před soudem obžalovaný působil nervózně, nelze přehlédnout, že jeho výpověď není jediným a osamoceným usvědčujícím důkazem prokazujícím vinu obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Koneckonců právě s odkazem na změnu výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného] by nebylo možno pouze na jejím základě dospět k závěru o vině obžalovaného [celé jméno obžalovaného], avšak výpověď obžalovaného [celé jméno obžalovaného] zapadá do celkového obrazu všech provedených důkazů. Skutečnosti uváděné obžalovaným [celé jméno obžalovaného] při hlavním líčení jsou v souladu s výpověďmi dalších osob a i s listinnými důkazy, v podstatě všichni slyšení svědci rozporují obžalovaným [celé jméno obžalovaného] uváděný postup při přihlašování obyvatel obce, zásadní rozpory mezi tvrzeními obž. [celé jméno obžalovaného] a listinnými důkazy se objevují i v otázkách vedení správního řízení ve věcech trvalého pobytu. Nadto soud nemůže nepoukázat na poměrně zásadní logický rozpor mezi tvrzeními obž. [celé jméno obžalovaného] a tvrzeními jednotlivých svědků – svědci [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] i [příjmení] totiž uvádí, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] mluvil o volbách a nabízel jim úplaty. Je krajně nelogický obraz skutkového děje předkládaný obžalovaným [celé jméno obžalovaného], kdy osoba, která má finanční těžkosti sama z vlastní iniciativy nabízí finanční prostředky dalším

osobám, aby se účastnili ve volbách v [anonymizováno] a volili zde právě obž. [celé jméno obžalovaného].

15. Svědek [příjmení] totiž potvrdil, že mu obžalovaný [celé jméno obžalovaného] nabídl změnu trvalého pobytu, protože potřebuje hlas pro pana [celé jméno obžalovaného], který mu měl dát až budou volby. Nabízel mu za to asi 1 500 Kč, ale on to odmítl.

16. Shodně hovoří i svědkyně [příjmení], která rovněž potvrdila, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] potřeboval dát hlas starostovi [obec] nebo [anonymizováno], výslovně po ní žádal hlas ve volbách pro konkrétní osobu. Měnila kvůli tomu trvalý pobyt. Změna trvalého pobytu probíhala tak, že starosta jí, „dal, poslal nějaký žlutý papírek“ a ona si šla změnit, „trvalé bydliště, tedy občanku“. Vyloučila, že by kvůli změně trvalého pobytu byla v [anonymizováno], nevyplňovala žádnou žádost. Za tuto změnu dostala peníze. Do voleb do [anonymizováno] jela, dovezl jí tam pan [celé jméno obžalovaného], od něhož dostala volební lístek. Ten nijak neupravovala, jak jej dostala, tak ho vhodila do volební urny. Na volební lístek nekoukala, volila poprvé, nikdy dříve u voleb nebyla. Za to dostat 2x 500 Kč.

17. I svědek [příjmení] potvrdil, že jej oslovil obžalovaný [celé jméno obžalovaného], chtěl půjčit občanku, že si potřebuje něco opsat, následně se dozvěděl, že je to kvůli nějakým volbám, nic bližšího mu neřekl, ale slíbil mu 500 Kč. Následně se upamatoval, že podepisoval nějaký papír a v souvislosti s tématem voleb, [celé jméno obžalovaného] doplnil, že bude pozvaný k volbám a bude volit, měl jít někam do [obec]. Na úřadu v [anonymizována dvě slova] [obec] nikdy nebyl.

18. Obdobně vypovídal i svědek [příjmení]. I ten potvrzuje, že ke změně trvalého pobytu do [anonymizováno] došlo za příslib finanční odměny od „nějakého [anonymizováno]“. Následně na třetí schůzce bylo zmíněno, „o volbách“, že by dal asi hlas někomu, komu potřebují, bližší informace k osobě, kterou měl volit neznal. I on vyloučil, že by v [anonymizováno] byl v souvislosti se změnou trvalého pobytu. V souvislosti se změnou trvalého pobytu podepisoval žlutý papír, který pak předkládal policii. Peníze nakonec nedostal, předpokládal, že proto, že u voleb nakonec nebyl, patrně je měl dostat po odvolání.

19. Rovněž svědek [příjmení] potvrdil, že byl osloven obžalovaným [celé jméno obžalovaného], aby si změnil trvalý pobyt do [anonymizováno], že potřebuje hlas pro stávajícího starostu a za to mu byla přislíbena odměna. Ani on v souvislosti se změnou trvalého pobytu nebyl v obci. Nakonec k volbám nešel, což ale [celé jméno obžalovaného] oznámil až v den voleb. Za účast u voleb a změnu trvalého bydliště měl přislíbenu částku 2 000 Kč, které nikdy nedostal.

20. A konečně svědek [příjmení] vypověděl, že jej oslovil přímo obžalovaný [celé jméno obžalovaného], přislíbil mu práci a ubytování v obci. Jakkoli se svědkem byla poměrně obtížná komunikace vyloučil, že by změnil trvalý pobyt do [územní celek], k čemuž však, jak vyplývá z listinných důkazů skutečně došlo, a i svědek následně popsal komplikace, jaké mu změna trvalého pobytu přinesla. K otázce, proč měnil trvalý pobyt do [anonymizováno], uvedl, že proto, že to bylo na kartičce, kterou mu dal starosta. Trvalý pobyt měnil z důvodů příslibu práce a bydlení v [anonymizováno], k čemuž nikdy nedošlo, to bylo také důvodem, proč volil starostu, ostatně volební lístky, které od starosty dostal již byly upraveny, zaškrtnuty a on je tam jen hodil.

21. Zcela odlišný však byl přístup obžalovaného [celé jméno obžalovaného] ke změně trvalého bydliště dle výpovědi svědkyně [příjmení] (č. l. 137 spisu), kdy odmítl změnu u jejího manžela provést z důvodů odlišného místa podnikání.

22. Ostatně soud upozorňuje i na zjištění kontroly krajského úřadu týkající se agendy trvalých pobytů a navazujícího vyjádření ministerstva, resp. zákonné úpravy trvalého pobytu. Není pravdou, že vytýkané závady byly pouze formální, jak uvádí obžalovaný, ba právě naopak. Správní řízení o změně trvalého pobytu se prakticky nevedlo, zcela v rozporu se zákonem docházelo k přihlašování osob na ohlašovnu úřadu – to má dle aktuální právní úpravy přesná pravidla a na adrese sídla obce nelze zřídit trvalý pobyt, „rovnou“. Ve správním řízení byly chyby

procesní i věcné, nedocházelo k vybírání správních poplatků, chybně byla vedena i evidence. Přistoupí-li k tomu ještě zjištění, že všichni slyšení svědci uvedli, že na úřadě v [anonymizováno] v souvislosti se změnou trvalého pobytu nikdy nebyli a že pouze podepsali jakýsi lístek, je zřejmé, že obhajoba obžalovaného je v tomto ohledu zcela vyvrácena.

23. Ostatně jak již bylo naznačeno, všichni svědci, včetně obžalovaného [celé jméno obžalovaného], činili výše popsané kroky směřující ke změně pobytu v souvislosti s účastí ve volbách. Svědek [příjmení] a svědkyně [příjmení] dokonce uvedli, že dostali upravené volební lístky. Zohlední-li soud motivaci všech svědků (úplata či příslib práce a bydlení) a fakt, že svědek [příjmení] se s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] nikdy neseťkal a byl zjedнан přímo starostou, je zcela zřejmé, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] je ze spáchání trestného činu usvědčen. Veškeré provedené dokazování tvoří ucelený kruh, který bez jakýchkoli pochybností prokazuje jeho vinu. Koneckonců obžalovaný [celé jméno obžalovaného] by bez příslibu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a poskytnutí úplaty vzhledem ke své finanční situaci (viz proběhlé insolvenční řízení) jen stěží měl jakýkoliv motiv obžalovanému [celé jméno obžalovaného] pomáhat nezištně či skrytě a to vše na vlastní náklady. Právě výpověď svědka [příjmení], jakkoli místy zmatená, totiž zcela rozbíjí konstrukt skutkového děje předkládaný obž. [celé jméno obžalovaného] a činí jej zcela nevěrohodným.

24. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný se dopustil ve výroku popsaného jednání, ba naopak tento skutek má za nepochybně prokazaný.

25. Je však třeba zdůraznit, že oproti podané obžalobě soud mírně upravil popis skutkové věty, a to vypuštěním [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jako osob, které byly rovněž zjednaný za účelem volby obžalovaného, resp. strany, za niž kandidoval, ve volbách v obecním zastupitelstvu. Důvodem této úpravy popisu skutkového děje je fakt, že postupoval v duchu zásady in dubio pro reo a upřednostnil popis skutkového děje pro oba obžalované nejpriznivější, neboť s ohledem na velmi obtížnou dosažitelnost svědků [příjmení] a [anonymizováno] a rozsah skutkových zjištění soudu týkající se průběhu skutkového děje, po zohlednění znaků skutkové podstaty žalovaného přečinu dospěl k závěru, že je na místě oba jmenované a jejich zjednaní k hlasování ve volbách do obecního zastupitelstva z popisu skutku vypustit, mimo jiné i s ohledem na výše uvedené skutečnosti týkající se posouzení věrohodnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

III. Právní posouzení

26. Po právním posouzení jednání popsaného ve výroku rozsudku soud uzavírá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jím naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 alinea druhá trestního zákoníku dílem jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku, neboť jinému a pro jiného v souvislosti s výkonem volebního práva poskytl finanční prospěch a slíbil jiný obdobný prospěch, aby volil nebo hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle.

27. S ohledem na charakter trestné činnosti nevzbuzují znaky skutkové podstaty a jejich naplnění příliš mnoho nejasností, současně však soud doplňuje následující.

28. Volby jsou základním stavebním kamenem demokratického právního uspořádání státu a jejich nerušený průběh a příprava proto podléhá zvýšené ochraně trestním právem. Z hlediska fungování státu je ve své podstatě životním zájmem společnosti, resp. státu jako společenství občanů, důsledně chránit tento projev vůle, kterým se občané za podmínek stanovených volebními zákony podílejí na řízení společenství. Svobodná vůle při hlasování ve volbách a absence jakéhokoli nepřípustného ovlivňování voličů je tak klíčovou součástí a jedním ze stavebních kamenů demokratického právního státu.

29. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] znaky skutkové podstaty žalovaného přečinu naplnil dvěma způsoby, jednak sám poskytl jinému finanční či jiný prospěch a jednak pro jiného slíbil či poskytl prospěch, aby volil nebo hlasoval v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle. V

projednávaném případně se jedná o typický příklad tzv. kupčení s hlasy, které nabývá dvojí podoby. Za prvé obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednak poskytl peníze (finanční prospěch) obžalovanému [celé jméno obžalovaného], aby zjednal osoby (pro jiného), které jej budou ve volbách právě pod příslibem úplaty volit (v rozporu s nezávislým vyjádřením své vůle). Za druhé obžalovaný [celé jméno obžalovaného] přislíbil jinému jiný prospěch (zaměstnání, bydlení svědku [příjmení]), aby jej přiměl volit ho ve volbách od obecního zastupitelstva, případně též zakázku pro obec spoluobžalovanému za spolupráci při páchání trestné činnosti. V obou případech bylo poskytnuté plnění způsobilé ovlivnit rozhodování dotčených osob, aby hlasovaly v rozporu s vyjádřením své svobodné vůle, ostatně činili proto reálné kroky, konkrétně změnu trvalého pobytu či dokonce skutečně volili.

30. Nad rámec výše uvedeného soud doplňuje, že není rozhodné, zda osoba, kterou obžalování v rámci tzv. kupčení s hlasy zjednali, skutečně volila, ale toliko to, zda přislíbený prospěch byl způsobilý zasáhnout do svobodného výkonu hlasovacího práva, což je s ohledem na již zmíněné reálné kroky svědků směřujících ke změně trvalého bydliště jako předpokladu pro výkon volebního práva v obci zcela nepochybné.

31. Dále je také nezbytné doplnit, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spáchal část žalovaného skutku sám, část pak ve spolupachatelství s obžalovaným [celé jméno obžalovaného], ostatně spáchání citovaného přečinu za užití prostředníka je pro tuto trestnou činnost typickým. Soud také znovu opakuje, že z důvodů již výše uvedených je iluzorní představa, že by obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ovlivňoval svobodnou volbu jiných osob ve prospěch obžalovaného [celé jméno obžalovaného] na základě vlastní iniciativy a bez vědomí spoluobžalovaného.

32. Závěrem soud dodává, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 trestního zákoníku, ostatně způsob spáchání trestného činu ani jiný závěr o zavinění nedovoluje, neboť je zjevné, že cílem obžalovaného bylo narušit nezávislost rozhodování jím, „zverbovaných voličů“ a dosáhnout tak úspěchu ve volbách.

IV. Druh a výměra trestu

33. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.

34. Obžalovanému [celé jméno obžalovaného] polehčuje jeho prohlášení viny. Obžalovaný jím významně přispěl k objasnění trestné činnosti, z jeho postoje projeveného během jednání soudu je také zřejmé, že si uvědomil závažnost svého jednání. Pro nápravu obžalovaného tak jednoznačně postačí výchovný trest. V jeho případě by bylo možno dokonce uvažovat o podmíněném zastavení trestního stíhání, nicméně pro tento postup nebyly splněny zákonné podmínky. Osoba obžalovaného (zejména jeho chování v minulosti), stejně tak jako již vyšší závažnost jeho jednání je totiž na překážku postupu podle § 307 odst. 1 trestního řádu a je nezbytné postupovat podle § 307 odst. 2 písm. b) trestního řádu, nicméně obžalovaný i přes výzvu soudu nesložil přiměřenou částku na pomoc obětem trestné činnosti. S ohledem na výše uvedené je tak podmíněné zastavení trestního stíhání vyloučeno a je nezbytné přistoupit k uložení trestu. Soud si sice uvědomuje, že sám obžalovaný již projevil značnou míru nápravy, avšak na druhé straně nelze přehlédnout samotnou podstatu trestné činnosti, zájem chráněný trestním zákonem a míru jeho narušení, z toho důvodu soud přistoupil k uložení trestu spojeného s přímým výkonem, neboť je pokládá za adekvátní prostředek k naplnění základního účelu trestu, tedy nápravy obžalovaného.

35. Z palety možných sankcí je nejprůlehlavějším trest obecně prospěšných prací, neboť jeho výkon je spojen s přímými dopady do života obžalovaného, který bude muset odvést určité penzum práce ve prospěch společnosti zdarma a ve svém volném čase. Je sice pravdou, že co do dopadů do života obžalovaného je tento trest citelnější, na straně druhé s jeho výkonem je

spojeno zahlazení odsouzení, není spojen s přímým dohledem nad chováním obžalovaného a právě výrazně méně intenzivní dopady sekundárního působení trestu jej činí o poznání méně závažnější, než je trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu.

36. K výměře trestu pak soud doplňuje, že jej ukládal mírně nad polovinou trestní sazby, ve výměře 180 hodin, neboť musí zohlednit, že chování obžalovaného po činu, výraznou sebereflexí a v neposlední řadě také skutečností, že v jeho postoji ke spáchanému jednání v průběhu hlavního líčení se projevila již jistá náprava obžalovaného, která nevyžaduje příliš citelnou výměru ukládaného trestu.

37. Obžalovanému [celé jméno obžalovaného] polehčuje jeho dosavadní trestní bezúhonnost, je osobou, která stojí před trestním soudem poprvé, dosud nebyl dokonce ani přestupkově projednáván. Nyní projednávaná trestná činnost je tak dosud ojedinělým excesem z dosud řádného života. Na straně druhé ale nelze nezdůraznit, že je excesem velmi závažným, neboť v kontextu všech okolností skutkového děje jednání obžalovaného vykazuje již vyšší míru společenské škodlivosti. Jednání obžalovaného tak je nutno hodnotit (v optice projednávaného přčínu a v jeho mezích) již jako citelné narušení zájmu chráněného trestním zákonem. Soud totiž nemůže přehlédnout míru narušení života v obci, kterou s sebou neslo narušení voleb do obecního zastupitelstva, což vyplývá z již zmiňovaných vysvětlení svědků – obyvatel obce, která sice nemají přílišnou relevanci k otázce objasnění skutkového děje, avšak jsou významnými v otázce uloženého trestu, neboť dokumentují mimo jiné i dopady trestné činnosti obžalovaného (byť soud nepřehlédl, že míra narušení sousedských vztahů v obci nesouvisí toliko s projednávanou trestnou činností). Je však třeba zdůraznit, že soud neuvažoval o jiném než výchovném trestu, neboť pro nápravu obžalovaného je zcela dostatečné působení alternativních trestů, byť je zcela nezbytné, aby byl spojen trest s přímými dopady do života obžalovaného s trestem, který mu zdůrazní závažnost jeho jednání a míru narušení zájmu chráněného trestním zákonem.

38. Soud proto jako nejvhodnější volí trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu v kombinaci s trestem peněžitým. Právě tato kombinace trestů na jednu stranu přiměje obžalovaného čelit přímým důsledkům jeho jednání v podobě omezení vyplývající z povinnosti trest uhradit, na straně druhé nad jeho chováním soud po určitou dobu dohlížet, což přinese tolik kýžené rozložení výkonu trestu v čase, které přiměje obžalovaného v budoucnu více vážit důsledky svých činů a také respektovat základní pravidla lidského soužití (ve všech jeho podobách) a respektovat práva a oprávněné zájmy druhých osob.

39. K otázce výměry peněžitého trestu soud konstatuje, že v počtu denních sazeb jednak zohlednil již výše zmiňovanou vyšší společenskou škodlivost jeho jednání, na straně druhé také výměru společně ukládaného trestu odnětí svobody. Počet denních sazeb peněžitého trestu tak soud stanovil na 80, což je zcela přiměřené povaze a závažnosti jednání obžalovaného, stejně jako zjištěním o jeho osobě. Ve výši denní sazby pak soud zohlednil nejen deklarovaný příjem obžalovaného ze zaměstnání, ale jeho celkovou majetkovou situaci (jím samotným tvrzené vlastnictví usedlosti a pozemků, absenci dluhů či exekucí) a dospěl k závěru, že majetkové poměry obžalovaného odůvodňují výši denní sazby v částce 800 Kč.

40. Druhým trestem, který byl obžalovanému uložen je trest odnětí svobody ve výměře osmi měsíců, tedy jen mírně nad spodní hranicí trestní sazby, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu dvou let. Ve výměře uloženého trestu se promítl nejen současně ukládaný peněžitý trest, ale také intenzita působení výchovného trestu, kterou lze u osoby prvotrestané hodnotit jako vyšší, a v neposlední řadě i povaha a závažnost spáchaného jednání. Soud proto ukládal trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby, rovněž výměra zkušební doby byla stanovena ve čtvrtině zákonného rozmezí, neboť ji soud považuje za zcela dostatečnou. K uložení jakýchkoli přiměřených povinností či omezení neshledal soud důvod, pro nápravu obžalovaného je totiž zcela dostatečným, aby nad jeho osobou po určitou dobu vykonával soud dohled, není nezbytné

jakékoli intenzivnější působení na osobu obžalovaného, to je již realizováno současně uloženým peněžitým trestem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 14. února 2023

Mgr. Veronika Novotná
předsedkyně senátu